

Samtidig anfører imidlertid Veidirektøren i nærværende Budgetforslag til Paabegyndelse af Veianlægget i Kvæfjord tilsammen Kr. 43 500,00, nemlig Kr. 18 500,00 til Paabegyndelse af den nordligste Parcel Auna—Bremnæs og Kr. 25 000,00 til Paabegyndelse af Parcel Bremnæs—Strømmen, formentlig paa den sydligste Strækning Strømmen—Kvæfjord Kirke (kfr. Veidirektørens Udtalelser i Sth. Prp. Nr. 10, 1896, Pag. 88).

Fra teknisk Synspunkt kan Revisionen ikke være enig i Veidirektørens Opfatning, at det er betimeligt at lade den forannævnte Revision af Planen og Overslaget henstaa indtil Arbejdets Paabegyndelse, idet man principmæssig maa fastholde den tidt fremholdte Opfatning, at Planlæggelsen bør være tilendebragt, forinden et nyt Anlæg som dette føres op til Bevilgning.

Med Hensyn til Udstyret og Overslaget for dette Anlæg finder Revisionen ikke Føje til at udtale sig nærmere, forinden Veidirektørens Forslag desangaaende foreligger.

Ianledning af Veidirektørens Forudsætning, at der samtidig skal arbejdes fra begge Ender mod Midten af Anlægget, vil man ikke tilbageholde den Bemærkning, at en saadan Arbejdsplan formentlig vil falde noget kostbarere med Hensyn til Redskabsanskaffelser, Administration m. V. end en samlet Arbejdsdrift paa et Sted.

Idet Departementet vil henlede Veidirektørens Opmærksomhed paa den tekniske Revisions Bemærkninger, skal man tilføje, at det vistnok vilde være ønskeligt, om det af Revisionen fremholdte Princip med Hensyn til Detaljplanernes Fremlæggelse kunde gennemføres. Men Departementet maa paa den anden Side erkjende, at det med Forberedelsen af aarlige Veibudgetter og den store Mængde Anlæg og nye Undersøgelser, som paahviler Veivæsenets Administration, vanskeligt vil lade sig gjøre altid at kræve dette som ufravigeligt Vilkaar for et Anlægs Opførelse til Bevilgning.

Veidirektørens Fremstilling for Finmarkens Amts Vedkommende er saalydende:

«Under Storthingets Behandling af Veibudgettet for indeværende Budgettermin henlede Repræsentanten Simonsen bl. A. Opmærksomheden paa, at man ved Opgjør af Veibudget for Finmarkens Amt burde søge at opføre Bevilgning til forskellige Dele af dette Amt, navnlig saavel til Øst- som Vestfinmarken, i hvilken Forbindelse han nævnte følgende Anlæg, som han fandt nu at staa for Tur til Bevilgning:

1. Nyborg—Karlebotten.
 2. Søndre—Nordre Honningsvaag med Fodsti fra Nordre Honningsvaag til Kjelvik.
- Endvidere udtalte Repræsentanten Haab om, at ogsaa Veianlægget Kistrand—Laxelv «saa snart som muligt maa komme op paa Budgettet».

Sidst afholdte Amtsformandskab for Finmarkens Amt har fastholdt sin Udtalelse fra 1895 om, «at det hidtil Aar om andet bevilgede Beløb til Veiarbejder i Amtet er for lidet, og at man anser et Beløb af ca. Kr. 80 000,00 aarlig for nødvendigt, forat de foreslaaede Veiarbejder kan blive fuldførte i en nogenlunde rimelig Tid».

Rafsbotten.

Til Paabegyndelse af Veianlæg fra Elvebakken til Nordelv (Torisjokka) er af Storthinget 1896 bevilget Kr. 16 000,00 Det foreliggende Overslag

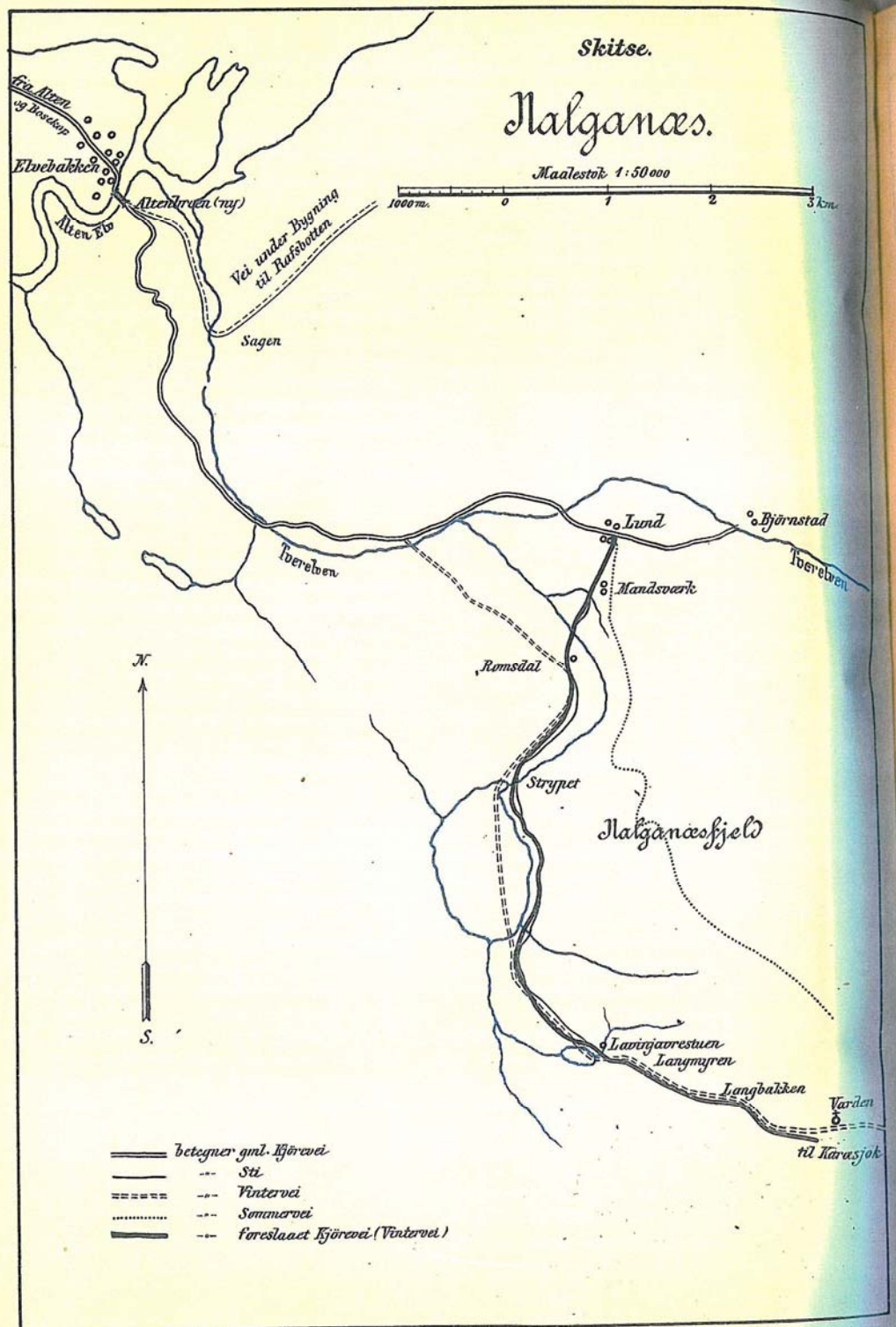
lyder paa 98 500,00

saaledes at de resterende Arbejdsudgifter til Veiarbejder skulde andrage til 82 500,00

Heraf foreslog Veidirektøren for sidst afholdte Amtsformandskab for Finmarkens Amt et passende Beløb opført paa Budgettet 1897—1898, hvori nævnte Amtsformandskab har erklæret sig enig.

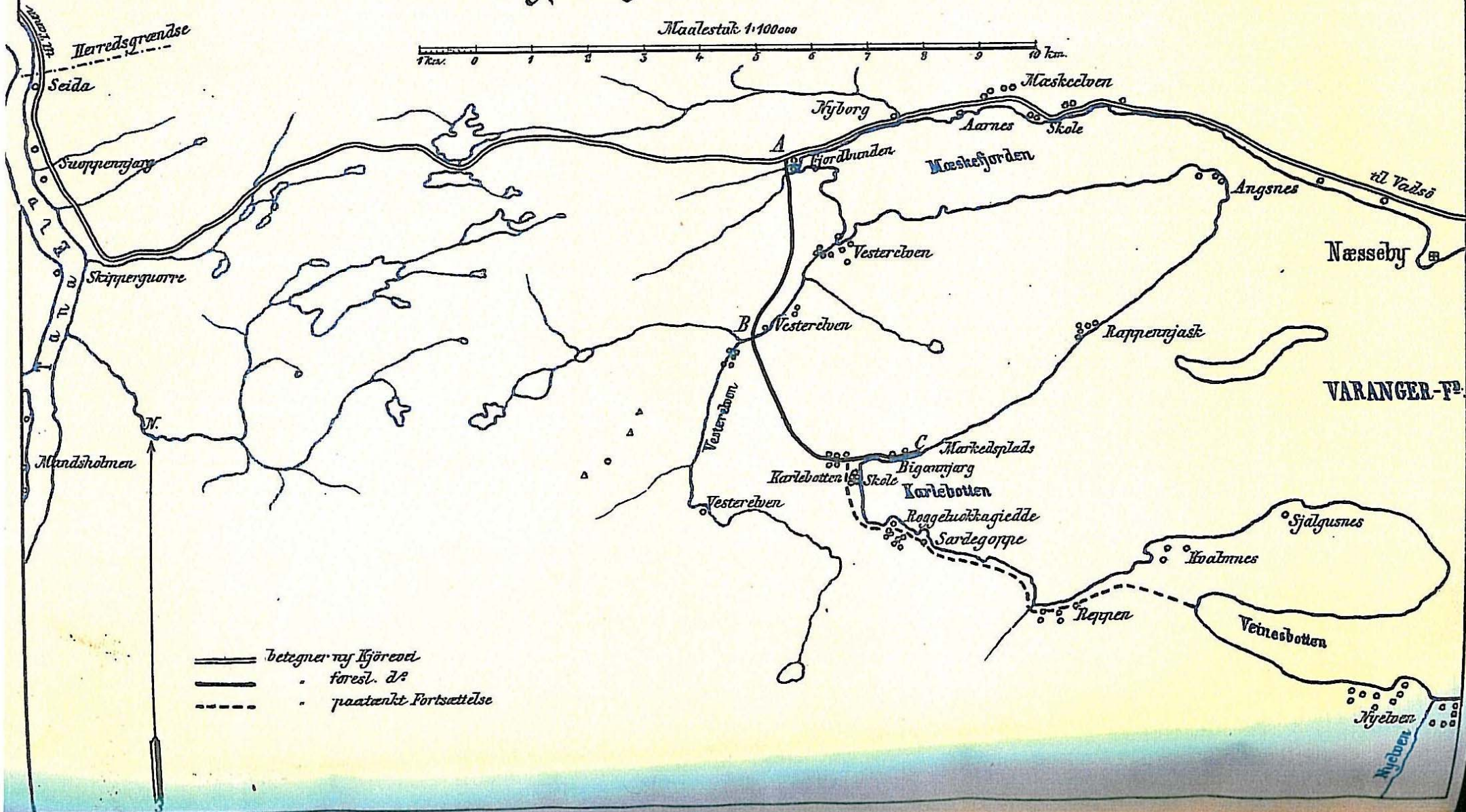
I Henhold hertil tillader Veidirektøren sig at opføre Kr. 30 000,00.

Afdelingsingeniør Saxegaard har i Skrivelse af 8de September 1896 til Veidirektøren omhandlet Ønskeligheden og Hensigtsmæssigheden af, at en Sidelinie fra Sagen til Rogn-

Nyborg - Karlebotten.

Maalestak 1:100000
 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 km.

- ==== betegner røy Kjørevei
- . foresl. d^o
- - - - . paatænkt Fortsettelse

skov i Tverelvdaalen indlemmes i Planen for Veianlægget Elvebakken—Nordelv.

Denne 2510 m. lange Sidelinie er anslaaet til Kr. 12 300,00. Angaaende dette Spørgsmaal tillader Veidirektøren sig at forbeholde sig nærmere Udtalelse i et senere Budgetforelæg.

Nalganæs.

Spørgsmaalet om Omlægning af Vinterveien over Nalganæs i den øvre Del af Tverelvdaalen i Vinterveien mellem Alten og Karasjok har i flere Aar været oppe til Forhandling, men paa Grund af manglende Ordning af Anlæggets Vedligehold har man hidtil været afskaaret Adgang til at optage det paa Budgettet (kfr. Sth. Prp. Nr. 1, Hovedp. VII for 1892, Kap. 4, Pag. 4).

Da imidlertid Amtmanden i Skrivelse af 10de April 1896 til det kongelige Departement havde indmeldt, at Vedligeholdsspørgsmaalet nu er ordnet, foreslog Veidirektøren for sidst afholdte Amtsformandskab for Finmarkens Amt, at heromhandlede Omlægning skulde søges opført paa Budgettet for 1897—1898, hvilket Forslag Amtsformandskabet tiltraadte; kfr. Amtmandens Skrivelse til det kongelige Departement af 3die Oktober 1896.

Vedkommende Plan er afgivet af Ingeniør Holst i Juni 1891, hvorefter den 8 780 m. lange Omlægning er anslaaet til Kr. 3 000,00 i Arbeidsomkostninger, forudsat en tarvelig Kjørevei uden Grusning, hvilket Beløb opføres med Bemærkning, at der ikke har været Anledning for Veidirektøren til at gennemgaa Planen i Marken.

Nyborg—Karlebotten.

Et Veianlæg mellem Nyborg og Karlebotten, hvorpaa Repræsentanten Simonsen specielt henledede Opmærksomheden under Stortingets Behandling af Veibudgettet for indeværende Termin (kfr. foran under almindelig Bemærkning vedkommende Finmarkens Amt), findes omhandlet allerede i Sth. Prp. Nr. 1, Hovedpost VII for 1888, hvor det Pag. 7 bl. A. er oplyst, at Amtmanden under 25de Mai 1887 havde anbefalet et Andragende fra Næsseby Herredsstyrelse om Anlæg af heromhandlede Vei.

Anlægget blev ogsaa af Veidirektøren anbefalet for Amtsformandskabet 1887 til Udførelse i sin Tid (kfr. den af dette Amtsformandskab opstillede Veirække, Sth. Prp. Nr. 1, Hovedpost VII for 1892, Kap. 4, Pag. 2).

Det er i Overensstemmelse med Amtsformandskabets Udtalelse, saavel i 1895 som i 1896, at Veidirektøren nu tillader sig at anbefale Anlægget optaget paa Budgettet.

Næsseby Herredsstyrelse har ved Beslutning af 17de August 1895 overtaget at ndrede Erstatning for Grund m. V. til dette Foretagende samt overtaget Veiens fremtidige Vedligehold.

Hvad angaar Anlæggets Nytte hidsættes følgende Uddrag af Forslagsstillerens Betænkning af 19de Oktober 1895:

«Varangerfjorden deler sig ved Næsseby i 2 Arme: Mæskefjorden i Nord, Karlebotten i Syd. Disse Fjordarme adskilles ved et langt Næs, hvorved Veien mellem begge Fjordbunde søværts bliver ca. 3 Gange saa lang som tillands.

Mæskefjorden og Karlebotten hører til Næsseby Herreds bedst bebyggede Strøg. Midtpunktet for Samfærdsel og Rørelse i dette Distrikt er Nyborg, inderst i Mæskefjorden ved Vadse—Seidaveien. Dette Sted, som er Postaabneri og Handelssted, har Dampskibsforbindelse med Vadse og landværts Forbindelse med denne By saavel som med Tanen ved den for ca. 10 Aar siden fuldførte Vei, Vadse—Seida, og den nu under Arbeide værende Fortsættelse af samme til Tanaelvens Udløb. Et Veianlæg Nyborg—Karlebotten eller rettere Mæskefjordbunden—Karlebotten vil være af stor Interesse for den ikke ubetydelige Bebyggelse, ca. 300 Mennesker, i Vesterelven og Karlebotten. Ifølge Opgave fra O. Pleym, Nyborg, er 46 Opsiddere (2 norske, 6 kvænske, 38 lappiske) paa Strækningen Mæskefjord—Karlebotten direkte interesseret i Veianlægget. Dertil kommer, at Strøget, hvorigennem den undersøgte Veilinie fører, tildels skal være velskikket for Opdyrkning, saa at det efter Sigende skulde kunne afgive tilstrækkelig Jordvei for 20—30 nye Opsiddere.

I Karlebotten afholdes hvert Aar i Slutningen af November et større Marked, hvor-

til fremmøder mange Mennesker saavel fra de nærliggende som fra fjernere liggende Strøg. Et Veianlæg som heromhandlede vil have sin store Interesse for de Markedsøgende, særlig fordi der paa denne Tid af Vinteren, da Markedet afholdes, endnu ofte er meget lidet Sne. Fremkomsten paa ubanet Vei i det delvis myrlændte Terræn kan derfor i mange Tilfælde være yderst besværlig.

Soveien fra Karlebotten til Nyborg er foruden at være meget lang — som nævnt ca. 3 Gange saa lang som Landeveien — ofte farefuld i stormende Veir. Af denne Grund vil ogsaa en Vei fra Nyborg til Karlebotten komme en Flerhed af Beboerne paa Varangerfjordens Sydside, i Barsnjarg, Græsbakken, Nyelv osv., til Nytte.

I Henhold til ovenstaaende anbefales Projektet til snarlig Udførelse.

Amtmanden har ogsaa i Skrivelse af 17de Oktober 1895 til det kongelige Departement udtalt som sin Mening, at Anlægget vil være af betydelig Interesse for Egnen.

I Veibudgetpropositionen for 1896, Pag. 92, har Veidirektøren forbeholdt sig nærmere Udtalelse om Planen og en mulig Fortsættelse til Veinesbotten.

Med Hensyn til sidstnævnte Punkt har Amtsformandskabet i 1896 udtalt, at det fandt nævnte Forlængelse «mindre paakrævet».

Da Veidirektøren ikke har kunnet skaffe baade heromhandlede Anlæg og det i følgende Afsnit omhandlede Anlæg Plads paa nærværende Budgetforslag, har Spørgsmaalet om Valg mellem disse været forelagt det iaar afholdte ekstraordinære Amtsformandskab for Finmarkens Amt, hvilket imidlertid har fastholdt, «at de begge bør opføres paa Budgettet for 1897—1898».

Veidirektøren ser sig af budgetmæssige Hensyn nødsaget til at vælge blot ét af disse Anlæg til Optagelse i nærværende Forslag og tror det da rettest at foreslaa Nyborg—Karlebotten optaget, bl. A. fordi dette Arbeide vil danne en hensigtsmæssig Fortsættelse af Veiarbejdsdriften i Tanen. Det foreliggende Overslag lyder paa Kr. 40 500,00, hvoraf Veidirektøren tillader sig at opføre Kr. 18 000,00.

Søndre—Nordre Honningsvaag.

I Forbindelse med Henviisning til Veibudgetpropositionen for 1896, Pag. 92, tillader Veidirektøren sig med Hensyn til ovennævnte Anlæg at bemærke, at Repræsentanten Simonsen under Veibudgettets Behandling af Stortinget i 1896 udtalte Haab om, at samme kunde blive opført paa Budgettet for 1897—1898 (se Sth. Forh. 1896, Pag. 967).

Amtsformandskabet i 1895 anbefalede Anlægget opført paa indeværende Termíns Budget, medens den til Honningsvaagforbindelsen knyttede Fodsti til Kjelvik antoges at kunne udstaa. Væsentlig i Overensstemmelse hermed har Amtsformandskabet udtalt sig i 1896, dog med Tilføiende, at «den i sin Tid paa Bane bragte Fodsti mellem Kjelvik og Honningsvaag bringes i Erindring».

Efter Forslagsstillerens, Ingeniør Holsts, Udtalelse af 11te Marts 1895 henholder saavel søndre som nordre Honningsvaag blandt Finmarkens bedste Fiskevær, hvorhos oplyses, at søndre Honningsvaag er eneste mulige Dampskibsanløbssted samt er Stedet for Strøgets Telegrafstationer og Postaabneri.

Afdelingsingeniør Saxegaard har i Skrivelse af 11te Mai 1896 oplyst, at de Fastboendes Antal i begge Honningsvaagerne andrager til ca. 650 samt Antallet af Baade i Fisketiden til ca. 200.

Herredet har ved Herredsstyrelsesbeslutning af 12te September 1896 overtaget den fornødne Vedligeholdelse.

Ifølge det af Afdelingsingeniør Saxegaard med Skrivelse af 30te April 1896 indsendte Overslag er et Veianlæg mellem Søndre og Nordre Honningsvaag anslaaet til Kr. 21 700,00 for en Længde af 2 490 m.

En Fodsti til Kjelvik er tidligere antydet at ville koste omtrent Kr. 10 000,00.

Under Henviisning til Afsnittet om Nyborg—Karlebotten bemærkes, at heromhandlede Foretagende ikke har kunnet skaffes Plads paa Veidirektørens nærværende Budgetforslag.

Tana—Smalfjorden.

Spørgsmaalet om Forlængelse af Veianlægget gennem Tanadalen hen til Smal-

Nonningsvaag.

Maalstok 1:50000

N

S

Kamøfjord

betegner Stri
 --- Kjørevet, undersøgt i Betænkningen
 --- Stri
 --- d.²
 --- d.² --- Møvediplan

MAGERØEN

Dampskibsstøppested

Kjebvik Kirke

Søndre Nonningsvaag

Kjebvik
Dampskibsbrygge

Nordre Nonningsvaag
(kan Lokalskibe anløber)

fjordnæs eller Colma har i længere Tid været Gjenstand for Forhandlinger.

Under Veibudgettets Behandling i Stortinget 1896 henlede Repræsentanten Hagemann Administrationens Opmærksomhed paa denne Sag og anbefalede Arbeidet optaget paa Budgettet 1897—1898. I sin Betænkning til Amdsformandskabet for 1896 udtalte Veidirektøren, at Anlægget formentlig ikke var berettiget hertil, med Tilføiende, at da Sagens Behandling ikke var afsluttet, kunde der iøvrigt ikke afgives nogen bestemt og endelig Udtalelse.

Finmarkens Amdsformandskab for 1896 har i Sagen fattet saadan Beslutning:

«Amdstinget anbefaler, at en Veiforbindelse fra Tanaelven til et sikkert og hensigtsmæssigt Dampskibsanlæbssted i Smalfjorden maa blive undersøgt, idet man finder, at den fulde Nytte af Tanaveien først opnaaes ved en saadan Forbindelse».

Under 17de August 1896 har Amtmanden meddelt, at Tanens Ordfører havde telegraferet Følgende:

«Henvissende Herredsstyrets Beslutning 31te Mai anmodes Linien Bonakas—Varabokki samt Benjaminsbugt—Smalfjordnæs undersøgt snarest».

Amtmanden oplyste, at den nævnte Herredsstyrelsesbeslutning har været forelagt Amdsformandskabet, til hvis Beslutning Amtmanden henholdt sig.

Sagens afsluttende Behandling er i Henhold til Veidirektørens Skrivelser af 6te Juni og 1ste August overdraget Afdelingsingeniør Saxegaard, hvis Forslag endnu ikke foreligger».

Departementet skal bemærke:

Angaaende det projekterede Anlæg over Nalganæs Fjeld har Departementet i Skrivelse af 18de Juni 1896 henstillet til Amtmanden, hvorvidt de af Altens og Karasjok Herredsstyrelser fattede Beslutninger angaaende Overtagelse af Erstatning for Grund m. v. samt det fremtidige Vedligehold maatte blive at supplere ved tilsvarende Beslutning for Kautokeino Herreds Vedkommende, der i Karasjoks Herredsstyrelses Beslutning var forudsat at skulle deltage i Vedligeholdelsen.

Amtmanden har i den Anledning i Skrivelse af 3die Oktober 1896 meddelt, at han efter det Foreliggende antager Vedligeholdsspørgsmaalet ordnet, hvorfor han maa anse det unyttigt at forelægge Sagen for Kautokeino Herredsstyrelse, der gjentagende har erklæret sig uvillig til at overtage nogen Del af denne Veis Vedligehold. Imidlertid har Amtmanden henstillet til Karasjok Herredsstyrelse at give den hidhørende Beslutning (af 13de November 1893) et Tillæg, forat denne Beslutning kan foreligge i en tydeligere Form.

Vedkommende Veianlægget Nyborg—Karlebotten har Amtmanden i Skrivelse af 17de Oktober 1895 meddelt, at Næsseby Herredsstyrelse under 17de August s. A. har fattet den af Veidirektøren foran citerede Beslutning.

Nogen Udskrift af denne er ikke endnu indsendt til Departementet, men vil blive erhvervet senere.

Med Skrivelse fra Amtmanden af 29de Oktober 1896 har Departementet modtaget et til Sydvaranger Herredsstyrelse stilet Andragende af 21de Januar 1896 fra Indvaanere af Neiden, Munkefjord og Bugøfjord om Bevilgning af Herredskassen til Opstagning og delvis Oprydning af Vintervei mellem Bugøfjord og den finske Grændse. Ved Beslutning af 5te Mai 1896 har imidlertid Formandskabet vedtaget at andrage Staten om de fornødne Midler til dette Arbeide, der i Ordførers Skrivelse til Departementet af 3die Juni næstefter, som først modtages i Aftryk med den ovennævnte Skrivelse fra Amtmanden, er anslaaet til et Kostende af Kr. 350,00 à Kr. 400,00, hvoraf til Opstagning Kr. 300,00.

Derhos blev Amtskommunen ansøgt om Bidrag til det fremtidige Vedligehold af Opstagningen.

Amdsformandskabet har under 17de Juli 1896 bevilget $\frac{2}{3}$ af Vedligeholdsgifterne paa Betingelse af, at Herredet overtager den resterende Trediedel. Herom sees dog ingen Beslutning at foreligge fra Herredsstyrelsens Side. Andragendet er af Amtmanden paa det Bedste anbefalet.

Departementet finder uagtet denne Sagens Stilling, og skjønt nogen teknisk Udtalelse om Projektet ikke for Tiden foreligger, i Betrag-